

"EDINOST"

Izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

„Edinost“ stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta „ 3.— „ 4.50 „
za četrt leta „ 1.50; „ 2.25 „
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 4 nov.
Na naročbe brez priložene naročilnice se upravnštvo ne ozira.

EDINOST

Oglaš in oznanila se račune po vrstici v petiti; za naslove z deli črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javna zahvala, smrtnice itd. se račune po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Carintia št. 25. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravnštvo v ulici Carintia 25. Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

*V edinost je m.č.

Vabilo na naročbo.

Ob začetku prvega četrletja vabimo svoje naročnike, da pravočasno ponovno svojo naročbo in da skušajo nam pridobiti novih naročnikov. Časi so resni in morda se nam bliža doba, ko bode narod slovenski krvavo potreboval neodvisnih glasil, zahtevajočih prava naša ne oziraje se ne na desno ne na levo. Nam je resna volja, pri katerih-si-bodi odnosajih brezobzirno zagovarjati narodni naš interes, a v tem boji trebamo duševne in gmotne podpore naroda. Kdor se torej strinja z našimi načeli, stopi hitro v naš krog.

Cena listu je:

za vse leto . gl. 6.—
za polu leta „ 3.—
za četrt leta „ 1.60

Uredništvo in upravnštvo.

Mirna beseda.

II.

Da nam je bil namen blag in rodoljuben, ko smo prijavi — da govorimo z „Laibacherico“ — senzacionalni članek „Glejte, kaj delate!“, pripoznala sta opetovano in nekako ostentativno „Slov. Narod“ in „Novice“; privatna poročila z Goriskega in iz Istre nam pa zatrjujejo, da smo — pišoč omenjeni članek — tamošnjim rodoljubom govorili iz srca. Nikakor pa ne odgovarja resnici, ako čestiti „Slovenec“ pravi, da je začetek našemu članku „žalostno-ponosen“: sezajoči po peresu bili smo pač žalostni, ponosni pa nikakor ne, kajti niti misliti si ne moremo rodoljuba — pravega namreč, ne pa tacega, kakorini uprav sedaj v Ljubljani rastejo iz tal, kakor gobe po dežju —, koji bi mogel biti ponosen na sedanje kranjske razmere.

Jako šepav argument proti temu, kar

smo pisali, je to, da je „Slov. Narod“ ponatnil naš članek. Nam nikakor ni možno preprečiti, da ne bi ta ali oni list tu pa tam ponatnil kak spis „Edinosti“. In ne le, da ne moremo preprečiti, ampak se veselimo, ako se to dogaja, a moramo takoj pristaviti, da nas ne veseli to morda iz samoljubja, ampak zato ker se tem po tem razširja mejsebojno spoznavanje in ker je želeli, da bi se vendar-enkrat radikalno in racijonelno začela obdelovati pusta in trda ledina ljubljanska: gorostasna ignoranca gledé pokrajinskih razmer. Vseč nam je torej, ako „Slov. Narod“ ponatisne bodisi kateri naš spis, toda istotako nam je ušoč, ako ga „Slovenec“ ponatisne. Stopinje pa ne pobiramo za nikomur, ker nam to ne treba. Lastno naše prepričanje je oni činitelj, koji nam narekuje stopinje in korake. Ako smo govorili o „poletih mladih kranjskih prorokih“ nismo mislili ni na Petra ni Pavla posebe, ampak govorili smo na sploh o onih gospodih v beli Ljubljani — in teh jih je več — o katerih narod slovenski ne vé druzega, nego da par let sem v narodnem taboru zdrabje delajo in disciplino rušijo.

Gradiva naročati bodi-si od koderkoli nam ne treba — in tudi, če bi nam trda šla, ne bi tega storili, ker smo za to preponosni — „kukavičnih jajo“ pa že celó ne vsprejemamo v svoje predale. Kar se pa Ljubljane tiče, je Bog naša priča, da v vsej dobi službovanja sedanjega našega urednika nismo od tam prejeli nijedno vrstice politične vsebine. In tudi ta istina je značilna, kar se tiče velike brezbrčnosti ljubljanske gospode do sorojakov, živečih in borečih se po obmejnih pokrajinah.

Nedavno temu očitala nam je bivša stara „Soča“, da smo nasprotniki duhovščine v obče. No, „Slovenec“ ne sega tako daleč, ampak očita nam le, da „smo vrgli kranjski duhovščini novo poleno pod noge. Tudi to ni res! Nikakor pa se

ne bojimo javno pripoznati, da, kolikor spoštujemo — ker ga moramo spoštovati — cerkvenega dostojanstvenika Missijo, tako malo se moremo spoprijazniti s politikom Missijo. Smo pa-li radi tega nasprotniki duhovščine?! Gotovo ne: vsaj smo pred par desetletij doživeli upravo na Kranjskem, da je duhovščina sama kot jeden mož obsojala politiko svojega vladike; in isto se dogaja danes v siromašni nam Istri, da veliki del naše duhovščine obsoja politiko biskupa Flappa in to izrazi, katerih ni smeti tu ponavljati. Po vaši teoriji bila je torej kranjska duhovščina — ker se ni ujemala s politiko višjega svojega pastirja — sama sebi sovražna in je še sedaj sam sebi sovražen velik del slovenske istrske duhovščine, ker ne odobruje tega, kar počenja biskup Flapp, radikalno-italijanski stranki na ljubo.

Kar se tiče druzenja z nemškutarji zadošča nam, da so „Novice“ — koji list gotovo ni radikalno-liberalen — izrečno priznale, da so nemškutarski glasovi jednemu kandidatu pripomogli do velike vočine. In da so bili nemškutarji ognjevit agitatorji za istega kandidata, imamo z dežele tako zanesljiva poročila, da na to stran za nas nima dvombe.

Povsem prav imate, ako se ne vklonete nikaki diktaturi, kajti diktature ne trebamo mi v našem taboru. Lepo je od vas, ako vsekdar lepo in odkrito poveste svoje menenje, in pravica vam je neoporečna, da skušate mej nami uveljaviti nazore in načela svoja. Radi tega gotovo ne bi prišla žal-beseda iz naših ust, ali kar najostreje obsojamo in moramo obsojati, je to, da ne hočete le nekoliko brzdati nekatero, po vašem menenju preognjevite gospode — dasi mi smatramo ognjevitost v narodnih stvarih za jako lepo in neobhodno potrebno čednost — gospode, kojih zlato rodoljubje in neumorna trudoljubivost sta vsemu svetu znana in kojih delovanje je

jeden vaših prvakov — seveda v privatnem pogovoru — nedavno primerjal pridnosti čebelice, ampak da hočete te gospode povsem odstraniti in političko uničiti in nadomestiti z možmi, kojih ekzistencija do véeraj niti znana ni bila naši javnosti, in če je znana, je znana po tem, da so v oni dobi, ko je šlo narodu našemu za biti ali ne biti, ko so hoteli rod ta narodno in političko udušiti, stal v vrstah naših nasprotnikov.

—t—.

Na naših tleh!

(Konec.)

Okolica bi bila toraj sedaj lahko slobodna in bogata, ako bi bili o pravem času okoličani edini! Enak v narodnem in materijalnem obziru ugoden trenotek se ne povrne nikdar več!

Kjer so bili tedaj zeleni travniki in vinogradi naših okoličanov, kjer je bila tedaj okolica, stoje danes ponosne palače, dolge ulice. Napravilo se je več novih ljudskih šol — vse italijanske — iz slovenske okolice postalo je „italijansko“ mesto! Na teh naših tleh pokajo sedaj petarde; ta tla naših dedov postala so po menenju nekaterih „neodrešena zemlja“, čakajoča rešitve „hrabrih sinov“ kraljestva polente! In mi ginemo s povračja!

Ko bi se ločila okolica od mesta ob navedenem času, bilo bi pač v tem obziru vse drugače. Uradovalo bi se v našem jeziku, ustanovljale bi se naše šole in ne bilo bi nam treba šteti tisočev renegatov. Lahonstvu s magistratom vred bi bilo odvzeto nadvladje za vedno — ostali bi vedno le v svojih določenih mejah. Lahonski zmaj stegnil je danes svoje želo čez vsa predmestja. Kako gine naš živelj n. pr. v Kadinu, Škorklji, Kolonji, sv. M. M. Gorenji itd.!

PODLISTEK.

Goričev slepec.

Povest. Spisal P. M.

Vsaka beseda ne pade v blato.

Bilo je neko spomladansko nedeljo pred zadnjo sv. mašo. Na obširnem prostoru okoli župnijske cerkve prijaznega slovenskega trga ob bistri Soči zbirala se je nepregledna množica pobožnega ljudstva. Čakala je, da zapoje ubrani zvonovi v visokem, a ozkem zvoniku. V trg prihaja od treh strani obilno ljudstvo iz bližnjih in daljnjih vasi in vasi iz doline, kakor z obeh pogorij. Vsem je cerkev v trgu župnijska cerkev. Mnogo jih prihaja čez most, katerega je iz samega rezanega kamnja narediti moral menda ošabni Francoz, ker so bili stari most radi francoskih vojsk podrl.

Med množico prihaja tudi nekdo, ki ima z belo ruto zavezane oči. Med ljudmi, čakajočimi pred cerkvijo, vzbudi prihod ta posebno pozornost. Vse zija proti njemu. Prileten, sključen mož ga vodi naravnost v cerkev. Ljudje pa prično glasneje pogovarjati se o istem človeku. Nekoji ga poznajo, drugi ne.

„Kdo pa je oni,“ vprašajo nekoi domačega človeka iz trga.

„No, kdo pa naj bi bil drugi, nego Goričev Jan, ali vam ni znano še?“

„A, on je, zdelo se mi je, da bo on,“ odgovori prileten mož s kratko pipico med zobmi; „čuli smo tam po letu, da se je gori na Nemškem nekje ponesrečil.“

„O sv. Martinu so ga pripeljali domov“ — nadaljuje suhi tržan — „danes je prvič v trgu; revež je do konca.“

„Tedad bo res, da ne bo videl več božjega solnea.“

„Kako bi ga videl, ko nima trohice oči, kakor pravijo.“

„Ubožec“ — rekla je vsa kopa ljudi.

Pomenek je ustavil vrli cerkovnik Tine, na katerega besedo so teško čakajoči mladeniči v bližnjem zvoniku povlekli troje dobelih vrvi. Močno bučanje velikih zvonov zabranjuje vsak pomenek pred cerkvijo. Ljudstvo odhaja v cerkev. Da-si je ista velika, vendar je kmalu natlačeno polna. Tam gori pred velikim oltarjem, ki je tako krasen, da je gotovo na Slovenskem le malo lepših, zbrani so živahni dedki. Teško da bi stali tako mirni, če ne bi vedeli, da jih kmalu zasači močna roka paznega cerkovnika Tineta ter jih postavi

posamič bliže oltarju v svarilo vsem onim, ki se spozabijo, da so v hiši božji. Pod obhajilnikom so deklince, ki s povzdignjenimi rokami, ali s knjigami v rocih gledajo k oltarju, čakajoč začetek sv. opravila. Cerkev ima tudi dvoje stranskih oltarjev, pri katerih je na moški strani moška mladina od 14. do 20. leta; na ženski pa dekleta.

Tam na moški strani pri oltarji bratovščine Marije Device — prav na stopnicah — kleči junaška postava edinega slepeca v občini. Telesnega slepeca menim; dal Bog, da bi imeli tudi duševnih slepcev tako pičlo število!

Oči velike množice bile so večkrat obrnene tja. Vedeli so že vsi, kdo tam tako iskreno moli; smilil se jim je. Marsikdo pa je klical sv. Lucijo tako srčno na pomoč, kakor še nikdar do zdaj, da bi mu varovala najdražji telesni dar božji — dar očíj!

II.

Jan Goričev je bil še pred letom najkrepkejši, a tudi med najporednejšimi mladeniči vse okolice. Ni bilo pretepa, da bi se on pri njem ne odlikoval kot prvak. Kar je on veleval v domači vasi, to so

storili. Kamor je on zahajal, tja so zahajali z njim tudi drugi.

Goričevi so bili srednji kmetovalci v najbližji okolici našega trga ob Soči. Med mladeniči iste vasi in onimi v trgu ni bilo posebne edinosti. Poslednji so bili bolj nekako gosposki — za povsem kmečke fante v okolici. To pa ni bilo napačno, kajti v trgu je bila marsikaka razvada že doma, za katero pa okoličani niso še znali. Ogibali so se tržanov posebno radi kletvine. Goričev Jan pa se ni držal strogo te navade. Izjemoma je rad zahajal v družbo tržanov. Ali se je tam privadil kletvini, ali kje drugod, ni znano. To pa je gotovo, da je bil tudi v kletvini prvak vse bližnje okolice.

Goričevi so imeli dvoje sinov; starejši je bil v vojaci, mlajši Jan pa bi imel doma pomagati že ostarelimu roditelju obdelovati ne preobilno kmetijo. Ker je bil oče Jakob že po naravi slaboten, nadomestovati bi ga bil moral Jan pri gospodarstvu. Za to pa ni imel posebnega veselja. Najraje bi bil menda videl, da bi bila vsak drugi, tretji dan nedelja. Ali ne morda radi pobožnosti svoje, te lastnosti ni imel. Pač pa je v nedeljo in tudi ponedeljek rad posedal po krémah.

Naši otroci obiskujejo italijanske ljudske šole — vsaj slovenskih nam ne — čejo dati — in tam se nam potaplja v tujstvu! In ta proces vrši se neprestano. Sad je pa očiten: mnogo okoličanov — bivajočih v sedanjih predmestjih — in okoličank (te še v krasni narodni noši) govore med seboj le v italijanščini. Mnogo je odraslih možakov, kateri ne vedo čitati ni pisati v svojem jeziku. Nedavno temu prepričal se je pisec teh vrstic o žalostni tej istini in to pri možaku-poštenjaku iz predmestja, katerega se prišteva našim rodoljubom. Omenjeni naš možak govori najrajši v italijanskem jeziku in čita le italijanske liste, ker — kakor pravi — naših ne razumi! Materinščine (slovenščine) se ni učil, ker je šola, v katero je zahajal, čisto italijanska! Če je enako pri našem rodoljubu, kako mora biti pa sploh v predmestjih med rojenimi okoličani? Potemtakem je lahko pogoditi, zakaj nam magistrat ne dovoli naših šol; magistratni gospodje predobro znajo, kako se poitalijančuje naš narod po italijanskih šolah!

In spoznavši to, začeli so ustanovljati italijanske paralelke in italijanske razrede po okoličanskih šolah. V Rojanu bode n. pr. tamošnja bivša slovenska šola menda v par desetletjih čisto italijanska! Žal, da obiskuje tamošnje italijanske razrede mnogo večje število otrok, nego slovenske. V Škedenji imajo tudi italijanske razrede in tamošnji učitelj-voditelj vrlo spolnuje svojo, po magistratu mu dano ulogo! V Barkovljah so napravili tudi italijanske razrede in tudi tam ima magistrat vernega svojega pristaša v osebi tamošnjega učitelja-voditelja. Z veseljem srcem pa omenjamo, da obiskuje tamošnje italijanske razrede primeroma malo učencev!

Iz vsega je pa razvidno, da se skrbi izvrstno za poitalijančevanje okolice, da se italijanski življ oblastno širi in da se za nas ne skrbi od nijedne strani! Tujci go gospodarji na naših tleh — in mi — jim vedno umikamo . . . Nas tlači njih kapital in njihova „vladajoča roka“, mi pa umiramo — „na naših tleh!“

„X“.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Predsednikom državnega zbora izvoljen je dr. Fran Smolka s 301 od 306 glasov; I. podpredsednikom

Stara dvojica doma ga je zastonj večkrat opominjevala, naj bode delavnejši; — robata kletev je zadoščevala v odgovor. Jan pa je postajal dan za dnevom svoje-glavnejši.

Največje veselje njegovo je bilo — prirejevati ples. Tako pogostoma se ni plesalo pred mostom na desni strani Soče, kakor zadnja leta, ko je Jan Gorčev bil prvak med mladenči. In kaj bi ne! Vsaj je brezplačno pil na dan plesa, kakor tudi več dni pred in po istem. Drugi so skladali denar; on je bil denarničar. Koder se osli valjajo, dlake ostajajo — pravi pregovor. Marsikak goldinar je ostal Janu od plesa.

Bilo je na spomlad istega leta poprej, ko se je pričela naša povest. Javni ples je bil pred mostom. Po dokončani popoldanski službi božji zbrala se je velika množica okoli plesišča. Starejši so pasli zijala ne daleč proč. Se zadovoljnostjo je mnoga mati ogledavala nakinčano svojo mladež. Tam višje pa po livadi skakali so otroci obojega spola — udeči se istega dela, katero so opravljali spodaj v ograjenem prostoru odrasli.

Godba igra vesele poskočnice. Plesalci rajajo. Nastane krik in suvanje, kar ni pri plesih nič nenavadnega. Skoro nenavaden pa je bil uzrok denšnjemu nemiru. Provročil ga je Gorčev Jan!

(Dalje prih.)

baron Chlumetzky in II. podpredsednikom konservativcev dr. Kathrein. Smolko pozdravila je vsa zbornica burnim odobravanjem.

V zbornici poslancev stavila se je interpelacija zastran grajenja dunajske mestne železnice in premeščenja vojašnice. Poslanec Svoboda stavil je predlog o obligatornem državnem zavarovanju živine, Schwab o urejenju razmerja in delokroga državnega računišča, Derschatta o uradniški pragmatiki, Jaques pa predlog zastran objektivnega postopanja v tiskovnih zadevah in odškodovanju nedolžno-obsojenih, Steinwender o premeni obrtnega reda in osnovi državne zadružne banke, grof Coronini je pa predlagal, da se izvoli stalni imunitetni odsek. Zbornici se je predlagala vladna predloga o eksekutivni prodaji premičnin proti gotovemu plačilu, zemljeknjižni oddelitvi zemljišč za javne ceste, o vrejenju sodišč na razširjenem Dunaju, o premeni postave za preskrbovanje vojaških oseb za vojsko, mornarico in deželno brambo. Perovodja je naznanil, da so se potrdile skoro vse volitve, samo 39 se jih je izročilo legitimacijskemu odseku. — Zbornica poslancev izvolila je s 301 glasom dr. Smolko predsednikom. Izvoljenec se je burno pozdravljen zahvalil za zaupanje in izjavil nado, da bo ta legislativna doba, doba blagodejnega dela za državo in posamične državne dele, ter se bo pri občni dobrohotnosti lahko doseglo mesečno sporazumljenje, in skončal je s trikratnim „Hoch“ na cesarja, ki je vzbudil navdušeno odzivanje. Prvim podpredsednikom voljen je s 253 glasi Chlumetzky, drugim pa s 208 glasi Kathrein. Izvoljena podpredsednika sta se tudi presrečno zahvalila. — Vlada je mej drugim predložila izjavo, da se odpovedni obrok trgovske pogodbe z Italijo za jedno leto podaljša in pa načrt zakona, da se podaljša budgetni provizorij do junija.

Finančni minister predložil je zonet finančno postavo in proračun za leto 1891., kakor ga je že predložil bivši finančni minister Dunajewski. Finančni minister izjavlja, da proračuna ni bilo smeti prominjati, ker je ob njega (ministra) nastopu službe že pretekel celi mesec poslovne dobe novega proračuna in se je budgetni provizorij dovolil na podlagi proračunskega načrta, že poprej predloženega. Vse še potrebne izdatke, označene v sedanjih predlogah, smatrati je dodatnimi krediti. Zato prosi finančni minister, da se prej ko prej dovoli budgetni provizorij in da bode ob budgetni debati prilika podati podrobnejših pojasnil.

Poslanec Javorski in drugi, poslanci Plener in drugi in poslanec Engel in drugi stavijo pismene predloge, da se na prestolni govor odgovori s posebno adresno in da se v ta namen izvoli odbor 36 članov. Predlogi ti smatrajo se nujnimi in se vprejmo brez debate. Posl. Pernertorfer in drugi predlagajo, da se odpravijo izjemne naredbe za sodnijsko okrožje Dunaj-Korneuburg-Dunajsko Novomesto. Posl. Kraus in drugi interpelujejo finančnega ministra, je-li pri volji zaukazati, da se prične s predpripravami, da se uravna preskrbovanje udov in sirot civilnih državnih uradnikov. Posl. Brenner in drugi predlagajo, da se za gospodarske zadeve izvoli poseben odbor 36 članov. Posl. Richter in drugi predlagajo, da se odpravi prepoved uvaženja američanskih trt. Posl. Prade in drugi predlagajo postavu za kolekovanje inozemskih vrednostnih papirjev. Posl. Scharschmid in drugi predlagajo postavu za disciplinarno postopanje proti nesódnim uradnikom. Posl. Kindermann in drugi predlagajo, da se zniža colnina na kavo in petrolej. Posl. Proskovetz in drugi interpelujejo ministra za deželno brambo, da se raztegne postava v preskrbovanje vojaških udov in sirot tudi na one, kojih reditelji so bili z dnem 30. aprila 1887. že umirovljeni. Posl. Czecz in drugi predlagajo premembo postave o živinski kugi. Posla-

nec Mauthner in drugi predlagajo, da so stanovanja delavcev davka prosta.

Postava glede hišnega davka v predmestjih, združenih z Dunajem določuje, da ostane doseđanji davek do leta 1896. Od tega leta naprej uvede se isti davek kakor na Dunaju.

V seji dne 17. t. m. predlagali so poslanci Marchet in drugovi, da se zemljiškega davka oproste vinogradi, po trtni uši okuženi in da se davajo brezobrestna posojila občinam, oškodovanim po trtni uši.

Coronini je v klub objavil je naslednji program: „Prošljeni pravim avstrijskim državnim duhom in kot privrženci obstoječih državnopravnih ustanov potezati se hočemo za to, da se spoštujejo pravice državljanov, zajamčene po osnovnih zakonih, osobito pa, da se jednako mereno ozir jemlje na vse avstrijske narodnosti in tako pospešuje mirno mejsebojno življenje in vspešno skupno delovanje.“

Vnanje države.

Italijanski senat obravnaval je o podaljšanju roka za napovedbo avstrijsko-italijanske trgovinske pogodbe. V poslanski zbornici izrazil je minister Rudini nado, da se spor radi dogodkov v Neworleansu ugodno reši. Poslanca Marinuzzi in Luchini odobravalata postopanje vladino ob tem vprašanju.

Skoro vsi ruski listi bavijo se z avstrijskim prestolnim govorom. — „Graždanin“ pravi, da je resnica kar govori prestolni govor o mirnem položaju v Evropi. „Novosti“ povdarjajo sicer — miroljubivost cesarja Frana Josipa, toda menijo, da nameni cesarja niso soglasni z nameni njega vlad. List ta sklepa, da ni smeti pripisovati posebne važnosti miroljubivim zagotovilom, koje so vsem prestolnim govorom lastne, osobito pa v nemirnih časih.

DOPISI.

Iz Dutovljanske občine dne 9. aprila. (Izv. dop.) Vzburjati začela se je priroda. mati zemlja je razkrila svoje snežno-belo odelo, približala se nam je ljuba spomlad. Naravno je, da v oigled pomlajajoči se naravi molimo Boga, da nam dá boljše letino, vsaj za vinsko kapljico, nego je bila prošla leta. Zraven tega pa gojimo iskreno željo, da se nam zopet povrnejo oni zlati časi, ko se je mnogo delalo in žrtovalo za blagor naroda. Nekako tužno nam je pri srcu, spominjajočim se županovanja g. A. Lah-a, ko je cvelo „Kmetijsko-narodno društvo“, koje sedaj spi — žali Bog! — spanje pravičnega, ko so se prebirali razni časopisi in ko smo prepevali lepe narodne pesni.

Ali uprav tako, kakor siloviti vihar razburja morja valovje, pričeli so se viharji dnevi v naši občini, koji so uničili mnogo koristnega in povzročili mnogo škoda. Ti so dali povod, da nas je zapustil bivši naš pevovodja g. Ferdo Lah ter nastopil novo službo v občini Velikirepen; ali tudi v tej občini se mu menda ne godi kaj ugodno, kajti nedavno čital sem napade na njegovo osebo, češ, da je kot občinski tajnik le nekako županovo orodje. Če je res tako, je pa župan za vse odgovoren, ne on. Očita se mu, da je on kriv, ker za triletno dobo še niso rešeni občinski računi in da še ni razpisana nova volitev. Mi pa pravimo, da bi se dalo kaj takega mnogim občinam očitati; naši občini n. pr. tudi, da-si imamo izvrstnega tajnika g. J. Vrabca. Tu še ni rešen račun za leti 1889. in 1890. Toda krivično je pripisovati krivdo le županu in tajniku, ampak krive so mnogokrat druge osebe v občini, koje provzročajo županu neprilike in tajniku mnogo nepotrebnega posla. Mogoče je, da se ravno g. županu občine Velikirepen godi taka krivica, kajti on je obče spoštovana oseba, kateremu ni smeti očitati kak umazani

namen. Ako si pa občinarji žele točnega poslovanja pri občinski upravi, skrbje naj, da pridejo pravi odborniki v občinski zastop. Seveda ni to lahko, kajti ni mogoče pri vsakem že naprej pogoditi, kakovo mu bode delovanje.

Različne vesti.

Osobna vest. Njeg. Veličanstvo vsprejelo je dne 16. t. m. našega poslanca g. Iv. Nabergoja v avdijenci, da se zahvali na podeljenem mu odlikovanju. Cesar vsprejel je g. poslanca prijazno rekši, da je zadovoljen z njega doseđanjim delovanjem in tudi da mu je dobro znano patrijotično mišljenje tržaških Slovencev. G. Nabergoj zagotovil je presv. cesarju, da tržaški Slovenci ostanejo nepremakljivo zvesti avstrijski zastavi. —

Izjava hrvatskih in slovenskih poslancev. Hrvatski in slovenski poslanci prijavili so v ljubljanskih dnevnikih izjavo, v kateri opravičujejo svoj pristop klubu konservativcev. Izjava povdarja posebno, da so bili ukrepi jednoglasni in da se je z obeh strani povdarjala potreba tesne zveze mej zastopniki obeh narodnosti. Priznavalo se je, da bi slovensko-hrvatski klub ugajal vroči želji narodovi. Da se ni osnoval tak klub, vzrok tiči v tem, ker bi jednaka osnova pospešila prizadevanje državnozbornske levice, privojiti si nadvlado v naši državni polovici in ni dvombe, da se bode več dalo doseči v velikem klubu, koji po svojih jaeno izraženih načelih in svoji sestavi nudi poročstvo, da hoče lojalno podpirati opravičene naše verske, narodne in gospodarske terjatve. Toda vetopivši slovenski in hrvatski poslanci ustanovili se in ohranili si bodo svojo organično tesno zvezo ter se nadejajo, da bode zveza ta s pomočjo kluba konservativcev vspešno in podvojeno močjo branila narodno stvar. Izjavo samo smo priobčili v zadnji številki. Klub konservativcev vprejel je to izjavo, „poslanci naši pa se bodo ravnali dosledno in vztrajno po onih nagibih, iz kojih se je ta izjava rodila, zaupljivo obračajo se do slovenskega in hrvatskega naroda, pozivljajoč, da podpirajo vsi dobro premišljene namene, na korist domovini, bodočnosti naši v prospeh.“

O vtemeljevanju tem dalo bi se mnogo govoriti in se bode še govorilo. Le toliko rečemo danes, da je to, kar nam poslanci govore o zastopstvu v raznih odsekih, kolikor-toliko opravičeno; strah, kojega nam v obliki levičarjev vedno na steno slikajo, nam pa nikakor ne imponuje; strah ta bil je vedno cokla, ovirajoča vspešno delovanje staročeških in slovenskih poslancev.

Tržaški mestni svet. V seji dne 16. t. m. spominjal se je župan ravnokar umrlega bivšega drž. poslanca in mestnega svetovaleca Girardellija. — Predlog svetnikov Mazzorana, Panfili in E. Rasovich, do se osnuje osrednja stacija za oddajanje komprimiranega zraka za industrijalna podjetja, izroči se posebnemu odseku. — Pokojni Bortoletti zapustil je mestu 35.000 gl. za kako dobrodelno ustanovo. Eksekutivi se zaukaže, da se v imenu mesta pogojno izjavi dedičem. — Za izkopavanja v Barkovljah dovoli se izredni kredit 400 gl. — Na predlog šolskega odseka sklense se za okolico osnovati po eno novo mesto za jednega učitelja in jedno učiteljico.

Potem pride zopet na vrsto vprašanje rami osnove nove četerorazredne šole z italijanskim učnim jezikom pri sv. Mariji Magdaleni. Světnik dr. Sancin se protivi taki šoli, navajajoč iste vzroke, koje je že navel světnik R. Luzzatto, in stavi predlog, da se tam osnuje jednorazrednica se slovenskim učnim jezikom in se za vzdrževanje te šole dovoli kredit 800 gold. Světnik dr.

d'Angeli predlaga, da se predlog šolskega odseka vsprejme brez premembe. Za predlog Sancinov govori tudi svetnik Nadlišek. Sancinov predlog pade in se vsprejme predlog šolskega odseka. Čudno je, da sta za predlog glasovala samo svetnik Nadlišek in Sancin sam. — Po javni seji bila je tajna.

Peticije za državni zbor radi užitninske linije, trebalo bode še enkrat podpisati, ker prva, predložena prejšnjemu drž. zboru ni več veljavna. Predsedništvo „Edinosti“ ukrene takoj, kar je potrebno.

Klasična priča. Navadno nam slikajo Mladočeh kot grozne liberalce in brezbožneže, kojim se je za vsako ceno izogibati. Mi smo menenje to odločno in dosledno pobijali in veselili nas, da se nam je pridružil eminentno katoliški list — „Katoliška Dalmacija“, koji list piše: „... došla nam je vest, da so se Slovenci odločili osnovati poseben klub, in da se jim pridružijo tudi dalmatinski zastopniki. Sicer pa vstopi ta klub v obli Hohenwartov klub, koji se je le v ta namen osnoval, da osami Mladočeh. Zakaj niso ostali sami zase in niso stopili v kakoršno koli zvezo tudi z Mladočehi? Je-li to plemenito, da dični narod češki dobi od južnih Slovanov tako moralno zaušnico, samo zato, ker odločno brani svoja poznata državna prava, kakor jih tudi mi želimo braniti?“

Iz Trsta se nam piše: Slavnemu načelnikstvu južno-železniške postaje moram v obraz povedati, da moj denar je toliko vreden, kakor Nemec in Lahov. Če pa je tako, imam tudi iste pravice. Ker sem nedavno nekaj poslal v Gorico, a naslov napravil slovenski (ne pa Görz ali Gorizia) maščevali so se ter blago moje poslali v Veliko Gorico na Hrvatskem. To znači zamudo nič manje nego 9 dni. Na vse ta ravhati se mi je bilo z uradniki, trdečimi, da oni poznajo Gorico le na Hrvatskem; tukaj pri nas pa le Görz ali Gorizia. Slavno načelnikstvo bi vprašal, se-li tako spoštujejo obstoječi zakoni? Seveda z mladeži imate lahek posel, toda z mano ne opravite nič. Posebno pa me je zabolelo, da mi strastno nasprotuje nek uradnik, o kojem sem menil, da je veren Slovenec — seveda: poturica je hujši, nego Turek. — Slovanske trgovce bi pa prosil, da se krepko potegujejo za svoje pravice; danes ali jutri si je moramo priboriti.

Laško cvetje. Neka gospodičina, vračaje se iz Opčin domov v Trst, popevala si je za kratek čas slovensko narodno pesen. Na „Scali santi“ pa sta jo napadla s kamenjem dva — laška gospoda. To je pa res častno! Borovski.

Slovenskih tiskovin ni po tržaških tobakarnah še vedno na prodaj. Prijatelj nam piše, da je iskal minoli teden nekoliko menjic s slovenskim tekstem ter pral v petih tobakarnah ali nikjer jih niso imeli. Enako je z dopisnicami, nakuznicami, zalepkami itd. Nikjer jih ni dobili razun pri poštnem ravnateljstvu. Tobakarnar, kojega sem prašal, zakaj si jih ne naroči, rekel mi je, da je po njih že baral, ali da mu jih niso hoteli dati. Obračamo se do poštnega ravnateljstva s prošnjo in zahtevo, da preskrbi vsaj s slovenske tobakarnarje v Trstu s slovenskimi tiskovinami. Kje je ravnopravnost, ako nam ne privoščite niti nedolžnih malih tiskovin v našem jeziku?

„Slovensko pevsko društvo“ v Trstu ima pevske vaje v torek za gospode pevce, v petek pa za gospodičine pekinje.

Občni zbor „Delal. podp. društva v Trstu“ bode v nedeljo dne 3. maja t. l. ob 4. uri pop. Udje in udinje društva opozarjajo se, da pride mej drugimi točkami na dnevni red tudi prememba nekaterih točk pravil; potrebno je torej, da sti navzoči dve tretjina članov. ODBOR.

Občni zbor pevskega društva „Adrija“ v Barkovljah vrtil se je v nedeljo, dne 12. t. m. v gostilni „Pri lepih Barkovljah“. Navzočih je bilo okoli 40 udov; politična

oblast bila je zastopana po tamošnjem poznanim capovili Visintini-ju.

Predsednik g. Drag. Martelan c otvoril zborovanje povabi navzoče, da zakličejo trikratni „živio“ presv. cesarju in predstavi zboru imenovanega zastopnika V svojem govoru omenja načelno važnost ugodno rešenega rekursa proti odloku magistrata, s kojim je prepovedal veselico društva. Govornik se spominja, kako je prirejalo že razpuščeno društvo „Ginnastica“ izlete v Barkovlje, kako je javno svirala tam tega društva godba „Garibaldi-jev marš“, kako se je po dotičnih udih po noči in na morju kričalo „Evviva l'Italia“ itd. To se je javno dopuščalo, ni se vrtila proti temu nobena preiskava, a nam domačinom, kateri predstavljamo z drugimi okoličani vred jedro pravih tržačanov, prepovedali so veselico na naših tleh — veselico, s katero se ni namerjala nikaka demonstracija, pač pa je pričala o pravem patrijotičnem čutu! — Važno je bilo v minolem letu za naše društvo, da se je udeleževala naših veselice tu naseljena italijanska patrijotična gospoda. In ko je napravilo naše društvo v minolem letu lepo svečanost ob priliki rojstvenega dne Nj. V. cesarja, bila je imenovana italijanska gospoda mej prvimi, ki so pri tem društvu materijalno podpirali. To je pač dokaz, da uživa naše društvo spoštovanje tudi od strani domačih Italijanov. Vredno je, da se to omenja in sicer zato, ker so tržaški listi ude „Adrije“ in njega (govornika) samega opisavali kot barbare, divjake itd., katere vesti so pa morali dotični listi preklicavati. Govornik pravi, da tržaški lahonski listi predstavljajo ponajveč le ideje neštevilnih slovanskih renegatov, nebrojno kolonije italijanskih podanikov in iz družih avstrijskih italijanskih dežel sem došlih tujcev. Kot predsednik „Adrije“ je pomenen na to, da je zbrano v krogu tega društva vse, kar je v Barkovljah vestnejšega in umnejšega. Vse domače ljudstvo čuti se skupno z „Adrijaši“, deluje in misli po geslu, katerega si je izbralo društvo: „Vse za vero, dom, cesarja!“ Govor predsednika je bil vsprejet z odobravanjem. (Konec prih.)

Pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku priredi v nedeljo 19. aprila t. l. ob 4. uri pop. v društveni dvorani svoj redni občni zbor z nastopnim dnevnim redom: 1. Poročilo odbora. 2. Volitev pregledovalcev računov. 3. Slučajnosti. K obilni udeležbi uljudno vabi ODBOR.

Pevsko društvo „Velesila“ v Škedenji priredi jutri ob 7. uri zvečer društveno veselico po že objavljenem programu. Želeli je, da se tržaški redoljubi v obilnem številu udeležijo te veselice, da pokažejo simpatije svoje do dnevnega tega društva. Mejsobojno občevarja pospešuje najbolj duh vzajemnosti, koji je nam tržaškim Slovincem prepotraben v izpodbujo do nadaljnjega plodnosnega delovanja.

Delavski shod je jutri ob 5. uri popoldne v gostilni „Leon d'oro“ Via Stadion. Dnevni red: 1. Namen in korist delavskih društev. 2. Razgovorjanje o združenju in postopanju slovenskih delavcev. 3. Volitev izvrševalnega odbora. 4. Korist skrajšanja delavnega časa na postavnem potu. Želeli je obilne udeležbe. Vabljeni so pa tudi vsi pravi prijatelji delavcev, kojim je res do tega, da se pospešujejo koristi tega stanu.

Sklic evatelji: Polšak M., Krečič A., Fabian J., Ceglar A., Fratter A., Kandolini J., Lisjak J.

Sežana je ta teden zgubila jako priljubljenega gospoda, Ant. bar. Ceechi-ja, nam. konceptista in cesarskega kamornika. Županstvo načelnikstvo mu je priredilo 15. t. m. slavnostni banket, katerega se je udeležilo 35 oseb. Župan, g. R. Mahorčič, je v kratkem govoru naslikal čednosti baronove, zasluge, ki si jih pridobil posebnost za Sežano kot ustanovitelj društva za olepšanje Sežane in gasilnemu društvu in povdarjal njega marljivost, da se je pridružil slovenščini, katere je tako sposoben, da uraduje slovenski in tudi občuje s strankami. G. baron se je na tej laskavi

napitnici zahvalil v slovenščini. Da je bil obče priljubljen, v vseh stanovih, priča to, da so mu sežanski fantje 14. t. m. zvečer napravili serenado z godbo, 15. t. m. je bil banket, in drugi dan je g. barona sprejelo do Nabrežine več gospodov, kamor so se prišli posloviti in pokloniti dostojanstveniku tudi Komenci.

Iz Rojana nam poročajo: Pri nas so res čudne razmere. Dolgo let sem se nam je bilo mučiti predno smo k življenju obudili pevske društvo s potrjenimi pravili, čigar potreba je bila očividna. Razvoj mladega a krepkega društva „Zarja“ nam to dokazuje. To društvo se je že vsem Rojančanom omililo in s ponosom zremo sedaj našo vrlo mladino, ki se skrbno uri v cerkvenem in narodnem petju. Še nikoli nismo čuli tako lepega, ubranega petja v cerkvi in zunaj, nego sedaj, ko nas razveseljujejo krasni zbori vrlih „Zarjašev“. Uprav vsled tega prikupilo se je društvo vsem župljanom, koji je radi podpirajo s podpornino in darovi tako, da tudi gmotno stoji sedaj na precej trdnih nogah. To pa nekateri posebnosti, ali pravo za pravo necega posebnosti v mali pristranski vasi jako jezi. In kaj menite, kdo je ta? Ta „možakar“ je nek rojanski starešina, podjetnik del pri magistratu. Ne da bi drugim faranom kot starešina bil v vzgled, ali jim vsaj sledil, rogovili ta možakar proti društvu „Zarja“, koje vendar goji cerkveno petje v onej cerkvi, kjer on starašini ter je drugim v ponos. Ta velečenjeni starešina je namreč malo dni pred veselico pevskega društva v hotelu „Europa“, na javnem trgu očitno sramotil mlado deklico in jej zabavljaj, ker je radovoljno se potrudila ter sodelovala kot pevkinja v mešanem zboru „Ave Marija“, katerega se je pevski zbor v prvi vrsti navadil z namenom, da se enako vzvišeno in melodijozno petje uvede v rojansko hišo božjo. Pač malo olike kaže možak, ki nedolžno dekletce na javnem trgu nadleguje zato, ker se uči cerkvenega petja; cerkev se mora tudi „ponašati“ s takim starešino, ki tako „skrbi“ za lepo petje v cerkvi, po njem opravljeni. Ako ima gospod starešina kako svojo lahonsko jezico nad društvom, naj bi postal direktno proti društvu odboru, ne pa se razkoračil nad nedolžno deklico, ki gotovo nema krivde, da društvo obstoji ter tako močno udara v občutljive živce gospoda „slovenskega“ starešine. Prosimo torej tega gospoda, ako društvo s svojim slovenskim petjem res žali njegovo pristno „italijansko uho“, naj bi se obrnil kam drugam ter se ne smešil dalje po javnih trgih zabavljicami, kajti društveni odbor mu sicer drugači posveti. Rojanskim faranom pa priporočam, da odpravijo enacega starešino, ter si izvole moža njih mišljenja in čustev. Član

pevskega društva „Zarja“ v imenu mnogih.

Iz Poreča se nam piše: Šel sem v neko tukajšnjo prodajalnico kupit bombaža za plesti nogovice. Zahteval sem seveda slovenski, kar dotičnemu trgovcu očividno ni bilo po volji. Povpraša me, od kod sem doma. Odgovorim mu: iz Trsta. No, to ga je razjezilo. Vskliknivši: Kaj v Trstu ne govorite italijanski?! — zapodi me iz štacune. Letal je celo okoli pripovedovat o ti moji „drznosti“. To se mi je prigodilo v trgovini gosp. Žuljana. Rojakom našim priporočam, da bi zahajali v tej sosednji trgovino, koje gospodar je naš mož. Tu dobe izvestno istotako dobro blago, kakor kje drugje.

Deželna razstava v Pragi. Razstavo to otvori dne 15. p. m. nadvojvoda Karol Ludovik. Tudi cesar je obljubil, da gotovo obišče razstavo.

2 glđ. 76 kr. doposlal je nekdo našemu uredništvu, ne da bi povedal v kateri namen. Dotičnika prosimo, da nam takoj prijavi, komu nam je izročiti ta denar.

Zahvala.

Podpisani izreka svojo iskreno zahvalo častitemu državnemu in deželnemu poslancu, gospodu Ivanu Nabergoju za 10 glđ., v namen društvene zastave podarjenih.

Na Proseku, 15. aprila 1891.

Odbor pevskega društva „Hajdrih“.

Listnica uredništva.

Družbi pri „Novem Svetu“: Hvala Vam na poslani listnici, koja nam zvedoči da nam dobro hočete. Izjavi smo natistili, kor so dot čniki odločno zahtevali; odgovornosti pa ne vsprejmemo nikake in naj morebitni nasledki zadenejo le one, kojim sti bili ti izjavi — kakor pravite — le zavraten manöver. Sicer se pa v Trstu istotako sodi, kakor pri Vas. Gospodje bodo občutili, in morda obžalovali, da so se nepremišljeno podali na tako opolza tla. Mišljenje in čustvovanje naše je pa menda dovolj jasno iz pisave lista našega.

Razpis učiteljske službe.

Na slovenski osnovni šoli družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu se razpisuje

IV. učiteljsko mesto

z letno plačo pet sto (500) goldinarjev. Službo je nastopiti v začetku bodočega šolskega leta.

Nekolekovane prošnje s potrebnimi spričevali naj se pošiljajo do 1. majnika t. l. društvenomu vodstvu.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda. V Ljubljani, 10. aprila 1891.

Zakup lova.

Zakup lova (jage) katastralne občine Dolenja vas pri Senožečah za dobo pet let, t. j. od 1. junija 1891 do 31. maja 1896, se bode vršil potom javne dražbe dne

28. aprila 1891 ob 9 uri dopoldne v občinski pisarnici v Senožečah.

K tej vabi se uljudno gospode lovce.

Oskrbništvo občine Dolenjavas 15. aprila 1891. 2-2

Kôtranove sladčice

katere izdeluje lekarničar

PRENDINI v Trstu

Telefon št. 334. 24-30

Velika poraba ki je dandanes v navadi rabiti kôtranove izdelke prepričala me je, da sem začel sam izdelovati iz pristnega kôtranovega izvlečka iz Norveškega izvrsne sladčice podobne onim, ki dohajajo iz inozemstva

Te sladčice imajo isto moč kakor kôtranova voda in glavice (Kapsule), lažje se, prožljivo in prebavljivo ter se prodajajo po prav nizkej ceni. Da se ogne ponarejanju na enaj plati vdobljeno ime izdelovalca Prendinija in na drugej besedi Catrame. V Trstu u se prodajajo v lekarnici Prendini v škatlicah po 40 kr., prodajajo se tudi v vseh večjih lekarnah v družih deželah. |

5-10 goldinarjev

na dan gotovega zaslužka brez kapitala in rizika za vsacega, kdor se hoče baviti s prodajanjem postavno dovoljenih sroček in državnih papirjev. Ponudbe pošiljajo naj se pod „LOSE“ na: Annoncen-Expedition von J. Danneberg, Wien, I. Kumpfgasse. 5-10

Znaten postransk zaslužek,

koji se vedno večja in več let traja, dobe priprave in zausaljive osebe, katerih prošnje življenje pa mora biti neomadeževano in ki so v vedni dotiki z občinstvom. Dodeljeni žandarmi in podčastniki imajo prednost. Povprašuje se pod „G. 8.1891.“ Graz, postlageramt. 17-25

Vozni listi in tovarni listi v

Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod

„RED STEARN LINIE“ iz Antverpena direktno v

New York & Philadelfijo

koncesionovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: koncesionovani zastop 12-42

„Red Star Linie“

na Dunaju, IV Weyringergasse 17,

ali pri

Josip-u Strasser-u

Speditionsbureau für die k. k. Staatsbahnen in Innsbruck.

1891. PRAGA

Občna deželna razstava
v proslavo stoletnice prve obrtne razstave leta 1791. v Pragi
pod pokroviteljstvom
Njeg. c. in kr. Veličanstva cesarja, Frančiška Josipa I.
Od 15. maja do dne 15. oktobra 1891.

Veda, umetnost, obrt, zemljedelstvo, slovesnosti, začasne razstave,
sveteč vodomet, shodi, loterija itd. 3-10

VABILO.

Cesarjevič Rudolfova vilenica v Divači

bode v nedelja 3. maja t. l. ob 4:30 popoldne svečano razsvetljena.
Ob tej priložnosti bode v vilenici izborna godba igrala vesele poskočnice.
K obilnej udeležbi vabi

3-1

Gospodarski svet v Divači.

VELIKI IZLET PO ŽELEZNICI TRST-REKA IN NAZAJ

POVODOM SLOVESNOSTI MATERE BOŽJE MILOSTI

pri koji slovesnosti se bode praznovalo šeststoletje, odkar se je preselila na Trsat
Sveta hiša.

Red obredov, koji se bodo obhajali priobči se po vseh župnijah in občinah.
Dne 9. maja zjutraj odide poseben železniški vlak. Vozne cene so naslednje:
II. razred tja in nazaj gold. 6 — III. razred tja in nazaj gold. 4 za osebo.

Z Reke povrne se vlak dne 10. maja zvečer.
Z zgornjo vožnjo ceno plačana je tudi knjižica, obsežajoča pojasnila o slovesnosti, kakor tudi knjižica: **Kratke vesti o svetišču.** Obe knjižici izdajo se v treh jezikih; vsakdo si torej lahko izbere.

Kdor želi podpisom izjaviti, da se udeleži izleta, oglašiti se more v vsaki vasi in občini pri tamošnjih župnik uradih.

V Trstu pa se je priglasiti pri mejnarodni agenciji Carlo Pirelli, Via

Arsenale šte. 2.
Opazka: Razume se, da se povrne uplačan denar brez obotavljanja ako ne bi bilo izleta radi prepičlega števila priglasenih. 3-8

Sve strojeve za gospodarstvo i vinogradarstvo!

Plugove, brane, valjke, strojeve za sijanje, za košnju, za obračanje sena, konjske grablje, tiskalnice za seno, mlatilnice, strojeve za vucitbu lokomobile, triere, mlinove za čiščenje žita, strojeve za trebljenje kuruze, **Häckslove** strojeve za rezanje krme, mlinove za drobnu melju, strojeve za rezanje repe, mlinove za voće, tiskalnice za voće, strojeve za tiskanje grozdja i vinske tiskalnice, tiskalnice za masline, strojeve proti peronospori, strojeve za lupljenje voća, spreme za sušenje voća i povrtja, vinske sisaljke, spreme za konobu, sisaljke za vodu, okrugle pile, decimalne tezulje, tezulje za blago, separatore za mleko, dizaljeke za posudje, vrtače strojeve, samostalno djelujuće tiskalnice krme, prače strojeve, strojeve za čišćenje lana itd.

Sve izvrstno izvedeno. — Jamstvo, ugodni uvjeti za plaćanje, doba pokusa!

Skladišće gospodarskih i vinogradarskih strojeva

Ig. Heller, Beč

II. Pr terstrasse br. 78.

7-20

Bogato ilustrovane, od 144 stranica, cjenike u njemačkom, talijanskom i slavenskom jeziku šalje se na zahtjev badava i franco. Solidna zastupstva ustrajati će se posvud.

!!!POSUDE!!!

Plemićem, visokim osobam, vlasnikom kuća i posjeda, činovnikom, štabnim častnikom, umirovljenikom, nadalje za rente, zapise, uložke, baštinstva i uživanje prihoda točno i brzo od for. 1000 dalje sve do najviše svote,

24-25

Za uložene vrijednostne papire do 85%.

Pobliže viesti iz prijaznosti kod višeg nadzornika J. Kleina, Beč II. Ob. Donaustrasse 59.

Tajnost zajamčena!

6 prav dobrih francoskih sodov

od 14 do 18 htl.

je na prodaj po niski ceni v št. Vidu pri Vipavi. Uprša se pismeno pri Ivanu Božiču v Podragi. 1-3

Dežnike in solčnike

jednostavne do najelegantnejših iz solidnega blaga, skrbno izdelane v največje izberi in po čudovito nizkih cenah priporoča

L. MIKUSCH

v Ljubljani

Mestni trg šte. 15

tovarna za izdelovanje dežnikov in solčnikov.

Preobleke in poprave se dobro in po ceni izvrše.

Naročila po pošti se hitro izvrše proti povzetju.

Prodajalcem na drobno so obširni ceniki na zahtevanje na razpolago. 2-9

Konkurs „1891“

2 gl. 65 kr.

Najfinejša žepna ura!!

ZASTONJ

dobi vsak naročnik še jako fino

verižico

6-2

Jedna največjih švicarskih tvornic za ure ustavila je izplačevanja ter mi je izročila razprodajenje ostale velikanske zaloge teh ur za samo ceno, koja stane delo.

2 gl. 65 kr.

stane samo delo take ure! torej je to prilika, ki se redko kadaj ponudi. ako tako uro, ki je trikrat toliko vredna! prepustim vsakemu za neznaten denar

2 gl. 65 kr.

in posebe kot present priložim fino verižico zastonj! Požurite se, dokler jih je še kaj! Razpošilja se po poštnem povzetju. Naroča se lahko z dopisnicom! 6-1

Prva in največja zaloga ur

(Tvrđka Carl Pollack)

Dunaj, II/2 Novaragasse 43.

Krasne uzorke na privatne naručitelje 20-18 badava i franco.

Jošte navidjene knjige uzoraka za krojače nefrankirano i uz ulozak od 20 for., koji će se nakon ovršene naručbe uračunati.

Tvari za odjela.

Peruvien i Dasking za visoko svećenstvo; propisane tvari za c. kr. činovničke uniforme, te za veterane, vatrogasce, sokolase, livrè; sukno za biljard i igrače stolove, lođen i nepromotne lovačke kapute, tvari koje se peru. Plaid za putnike od 4-14 itd.

Tko želi kupiti jeftine, poštene, trajne, čiste vunene suknene tvari nipošto jeftine cunje, što ih posvud nudjaju, te jedva podnose krojačke troškove, neka se obrati na

Iv. Stikarofsky-a u Brnu.

Veliko skladište sukna Austro-Ugarsko.

U mojem stalnom skladištu u vrijednosti od 1/2 milijuna for. a. v. te u mojoj svjetakoj poslovnici j-st pojmljivo, da preostane mnogo odrezaka; svaki razumno misleći čovjek mora sam uviditi, da se od tako malenih ostataka i odrezaka nemože poslati uzorke jer nebi uz koju stotinu naručala uzorak u kratko ništa preostalo, te je ono usljed toga prava alieparija, kad tvrđke sa suknom objelodanjuju uzorke odrezaka i ostataka, te su u takovih slučajevih odrezci uzoraka od komada, nipošto od ostataka; nakane takovog postupanja jesu bjelodane. — Odrezci, koji se nedopadaju, zamjenjuju se ili se povrać novac. Kod naručbe treba navesti boju, dužinu i cimu.

Pošiljke jedino uz poštarsko ponizetje preko 10 for. franko. 10-24

Dopljuje u njemačkom, mađarskom, češkom, poljskom, italijanskom i francuskom jeziku.

Zaloga pohištva

8 18

Ignacij Kron

odlikovan na občni razstavi v Parizu I. 1889.

IZVANREDNA PRILIKA

nakupiti si pohištva prve vrste po najnovijih dunajskih vzorcih, v vsem kem obziru po jako znižanih cenah in proti jamstvu.

TRST — Via del Teatro številka 3 — TRST.

Katalogi dajajo se na zahtevanje brezplačno. Pošiljatve carine proate.

Fran Iv. Kwizda

c. in kr. avstrijski in kralj. rumunski dvorni oddajatelj.

Prvi in najstarejši zavod v Avstriji za veterinerne izdelke.

Odlikovan z 12 medaljami, 6 častnimi diplomami in priznanji.

KWIZDIN c. kr. priv. fluid proti kostobolu

voda za vmivanje konj.

Rabi se že 30 let z najboljim uspehom po hlevih raznih dvorov po večjih hlevih civilnih gospodov in vojaščin za okrepčanje pred hudimi napori in zopetno okrepčanje po naporih; vsposoblja konja za posebna dela pri vežbanju konj (Training).

Steklenica stane 1 gl. 40 nov.

Kwizde rudeči blister 1 lonček 2 gl.

Kwizde tinktura iz hrastovih ježic steklenica gl. 1.50.

Kwizde kopitno lepilo 1 avalk 80 kr.

Kwizde kopitni svetilni prah 1 paket 70 kr.

Kwizde kopitni vasellin 1 pušica gl. 1.25.

Kwizde kresolin balzam 1 škatlj. gl. 1.10.

Kwizde mazilo proti mahavnicam 1 lonček gl. 1.

Kwizde mlo za sedlo 1 škatlj. gl. 1.

Kwizde pralno mlo za domače živali à gl. 1.60. 80 kr. 40 kr.

Kwizde desinf. prašek zub. gl. 1.40. 2.40.

Pravo le z zgornjo znanstveno marko v vseh lekarnah, na debelo v vseh drogerijah.

Vsak dan razpošilja glavna zaloga

Kreisapotheke Korneuburg pri DUNAJU.

Ustanovljen 1853

ustanovljen 1853